

persbericht Vraag naar meer gemeentelijk dierenwelzijnsbeleid

19 oktober 2009

Er is te weinig consistentie in gemeentelijk beleid over dierenwelzijn. Hierover waren de meeste van de 120 bezoekers aan het tweede symposium 'Gemeentelijk dierenwelzijnsbeleid' het wel eens. Vooral op het gebied van paarden is er te weinig, te verschillend of verkeerd geregeld. Het symposium, georganiseerd door het lectoraat Welzijn van Dieren van Van Hall Larenstein en de Dierenbescherming met steun van het Ministerie van LNV, vond 14 oktober plaats in Kasteel Groeneveld te Baarn.

Het doel van de conferentie was om dierenwelzijnsbeleid (hoger) op de agenda's van gemeenten te krijgen. Volgens de aanwezige (en verantwoordelijke) wethouders is dierenwelzijn wel degelijk een issue, al zal het bij de komende gemeenteraads-verkiezingen niet een echte stemmentrekker worden.

Het mini-symposium, onder leiding van journalist en televisiepresentator Peter van Ingen, werd bezocht door 120 personen, voornamelijk beleidsmedewerkers, raads- en collegeleden van gemeenten. Grote afwezigheid tijdens het symposium was de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG). Als reden gaf de VNG op dat 'dierenwelzijn geen prioriteit heeft en iets is voor gemeenten zelf'. De Dierenbescherming roept de belangenbehartiger van de gemeenten op om dit standpunt te heroverwegen.

Schuilstallen

Dat het ontwikkelen van dierenwelzijnsbeleid per gemeente inderdaad niet altijd is gewenst, bleek tijdens de workshops die tijdens de conferentie werden gehouden. Vooral als het gaat om hobbydieren zijn de regels per gemeente erg verschillend, of domweg niet aanwezig. Dat laatste geldt niet voor de gemeente Wijchen. "Als je hobbydieren in een landschap toestaat, moet je ook mogelijkheden voor schuilstallen bieden. Eerst in je beleid, daarna door bestemmingsplannen en bouwvergunningen", aldus Paul Verijeken, beleidsadviseur Ruimte en Economie in Wijchen, tijdens het symposium. "Als het gaat om aanvragen voor bijvoorbeeld schuilstallen, dan hanteren we het "Ja, mits"-principe en gaan wij met eigenaren in discussie. We willen wel huisvesting van hobbydieren, maar geen verrommeling."

Honden

Een ander voorbeeld van een tekort aan afstemming tussen gemeentes is de agressieve hond die in gemeente A de status "gevaarlijk" heeft gekregen, maar na verhuizing naar gemeente B weer met een schone lei begint. Met alle risico's en overlast van dien. Sinds de Regeling Agressieve Dieren is afgeschaft, ligt de verantwoordelijkheid voor maatregelen tegen agressieve en gevaarlijke honden bij de gemeente. Om hier goed mee om te kunnen gaan is echter specialistische kennis nodig. Een goede oplossing is dan de provincie Groningen waar deze problematiek voor alle gemeentes is belegd bij de hondenbrigade van de politie Groningen. Ook wat betreft afstemming tussen gemeentes op het terrein van criteria voor en aanduiding van een losloopgebied kan het beter. Voor een hondeneigenaar die de gemeentegrenzen overschrijdt is daar vaak geen touw aan vast te knopen.

Paarden

Tijdens de workshops bleek ook dat er op het gebied van paarden, waarvan er in Nederland zo'n 400.000 zijn, veel niet (voldoende) is geregeld. Zo staat een paard volgens de verkeerswet nog gelijk met een auto, wat levensgevaarlijke situaties kan opleveren als iedereen zich daaraan zou houden. Daarnaast verschilt de bedrijfsmatige paardenhouderij qua wettelijk gestelde eisen van de particuliere houderij, met als gevolg verschil in vergunningen en huisvestingseisen. Ook wordt de paardenhouderij gezien als recreatieve bedrijfstak, terwijl de paardensector groter is dan de pluimvee-sector. Gemeenten willen landelijk buitengebied enkel agrarische bestemming geven, waardoor paardensector in woongebied toegestaan is in plaats van landelijk buitengebied. Met spanningsveld burger en paard als gevolg.

Kinderboerderijen

Hertenkampen hebben een zeer beperkte waarde. Die conclusie werd getrokken tijdens de workshop over Hertenkampen en kinderboerderijen. Als je wat wilt doen aan educatie dan moet je bij een kinder- of dorpsboerderij zijn. Het aanwezige hoofd van de twaalf

stadsboerderijen in Den Haag, Hans de Rijk , plaatste daarbij dierenwelzijn in een bredere context. "Voor veel wethouders is dierenwelzijn niet zo belangrijk, maar op kinderboerderijen ben je ook bezig met bijvoorbeeld sociale integratie en milieu. De dieren zijn hierbij het middel en daar moeten we goed mee omgaan."

Algemeen werd gesteld dat communicatie tussen gemeente, burger en diereneigenaar belangrijk is om tot wederzijds begrip te komen. Door middel van communicatie zijn problemen vaak vrij eenvoudig op te lossen of zelfs te voorkomen. Zeker bij ontwikkeling van bestemmingsplannen moet dierenwelzijn punt van agenda zijn. Hoe hondenuitlaatplaatsen in nieuwe woonwijken op te nemen of om te gaan met paarden die via een woonwijk naar het bos moeten.